DE OOSTPOST.

LETTERKUNDIG, WETENSCHAPPELIJK EN COMMERCIEEL

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD.

PRIJS VAN INTEEKENING.

Per 6 maanden voor Soerabaya. . . . *f* 7.50
„ „ „ „ Java. . . . . . . „ 9.—
„ „ „ „ Buitenbezittingen. . „ 10.—
„ „ „ „ Nederland. . . . „ 13.—

De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag* en *Donderdag*.

DONDERDAG 25 MAART.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

De prijs der ADVERTENTIEN is *f* 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij M. Wijt & Zonen te *Rotterdam* en bij L. van Bakkenes & Co te *Amsterdam*.

No. 24. ZESDE JAARGANG. 1858.

Bij deze courant behoort een bijvoegsel.

DE EMANCIPATIE DER SLAVEN.

Met rasse schreden naderen wij het tijdstip, waarop eene der schoonste en edelste bepalingen van het *Reglement op het beleid der Regering in Nederlandsch Indie* zal moeten zijn ten uitvoergelegd:

Uiterlijk op 1 *Januarij* 1860 *is de slavernij in geheel Nederlandsch Indie afgeschaft.*

De maatregelen tot voorbereiding en geleidelijke trapsgewijze uitvoering van die afschaffing, zoomede de vergoedingen, welke daarvan het gevolg kunnen zijn, worden bij algemeene verordening vastgesteld.

Met belangstelling wordt voorzeker de openbaarmaking van de algemeene verordening in eene zoo gewigtige aangelegenheid te gemoet gezien.

Immers de geldelijke kwestie daargelaten, welke bij eene zoo christelijke, zoo grootsche onderneming inderdaad niet op den voorgrond mag geplaatst worden, doet zich hier de belangrijke vraag op: „Wat zal er van al die vrijgegevene slaven worden?"

Zij die deze vraag beantwoorden met het eenvoudig gezegde: „de vrijgemaakte slaven nemen onmiddelijk plaats in de klasse der dienstboden," maken zich schuldig aan het vooruitzetten eener hoogst ligtzinnige en ondoordachte bewering, want dat antwoord zoude het gevoelen verkondigen dat in het belang der slaven geene voorzorgen worden vereischt en dat de maatschappelijke toestand, door gebrek aan die voorzorgen, in geen enkel opzigt geschokt of verminderd zoude worden.

Gaan wij eens de gevolgen na, welke eene slaven emancipatie in Nederlandsch Indie, zonder voorzorgen, zoude na zich slepen.

De meeste slavenbedienden bestaan in familiën van man, vrouw, kinderen, en niet zelden nog grootouders, althans grootmoeder; zoo lang die menschen door den dwang der slavernij vereenigd blijven, is het grootste gedeelte derzelven, de een meer, de andere minder nuttig in de huishouding, waartoe zij behooren, doch ook verscheidene, als kleine kinderen en stokoude mannen of vrouwen, gebrekkigen, ziekelijken, zijn niet alleen onnut, maar dikwijls zeer tot last: niettemin worden ook deze aangehouden, gevoed en verzorgd, bij den een uit menschlievenheid of uit belooning voor vroeger betoonde diensten, bij den ander uit eigenbelang, die daardoor te meer nut trekken van hen, die waarlijk dienst verrigten, of eindelijk uit noodzakelijkheid, daar de afzonderlijke verkoop van moeder en kind niet dan hoogst zeldzaam, en dan nog met overwegende redenen van slecht gedrag wordt toegestaan. Uit welke redenen nu ook het aanhouden dezer onnutte leden der slaven-familiën ontstaat, de uitwerkselen zijn nagenoeg dezelfde, daar voor hen inderdaad wordt gezorgd, het is wel bij den een beter dan bij den anderen, doch het noodige, als voedsel, woning en kleeding *moet* hun worden verstrekt, dewijl tegen overtredingen van die eerste vereischten, zoowel als tegen mishandelingen, de wetten en bestaande bepalingen waken, en van deze zijn, even als van het regt om dezelven in te roepen, de slaven geenszins onkundig.

Wanneer nu deze familie, even als de slaven en slavinnen, die geene ouders of naaste betrekkingen hebben, op eens hunne vrijheid zullen verkrijgen, dan kan men voorzeker aannemen, dat, op misschien weinige uitzonderingen na, geen derzelven hunne vorige meesters zullen blijven dienen: de overgang van slaven tot vrije bedienden zal, volgens de begrippen van hen, die worden geëmancipeerd, een zoodanig belangrijke stap zijn, dat zij zich een onmetelijk verschil zullen voorstellen tusschen de verhouding van meesters tot *slaven* en tot *vrije* bedienden; zij zullen zich daarop verhoovaardigen, en zich van de bekomene vrijheid een valsch denkbeeld vormen, dat hen, althans in den beginne ongeschikt zal maken tot de *slaafsche* gehoorzaamheid en ondergeschiktheid, die wij hier zelfs van *vrije* bedienden verlangen, en waaraan wij zoo zeer gewoon zijn. Ieder vrijgemaakte slaaf zal vermeenen, dat de dienst, waaraan hij zoo lang door dwang was verbonden, de zwaarste, de moeijelijkste is, dat hij met minder zorg, met meer onbillijkheid wordt behandeld dan deze of gene zijner lotgenooten, die een' anderen meester of eener andere meesteres is te beurt gevallen; allen zullen zich in hunnen stand wenschen te verbeteren, en haken naar eene nieuwe dienst, die zij nu de vrijheid hebben, naar eigene keuze aan te nemen en weder te verlaten. De waarlijk tot de dienst geschikte mannen, vrouwen, jongens en meisjes zullen dien ten gevolge spoedig hunne gewone meesters verlaten en *misschien* zich als vrije bedienden bij anderen komen verhuren, wij zeggen *misschien*, omdat het hoogst waarschijnlijk is, dat men in de meeste goed geregelde huishoudingen, die gewone slaven zal afwijzen, en de voorkeur zal geven aan vrij geboren bedienden, die, hetzij inderdaad, hetzij volgens het algemeen bestaande vooroordeel, minder verwend, minder bedorven zijn. Maar stel nu dat het waarlijk nuttige, werkbare gedeelte der vrijgegeven slaven zich als vrije bedienden zal kunnen verhuren, *wat* moet dan worden van de oude, afgeleefde, van de gebrekkige, van de kleine en aankomende kinderen, *wat* van moeders met zuigelingen, met een aantal kinderen, wanneer zij zich niet willen, niet kunnen scheiden? Hunne vroegere meesters, die deze nuttelooze menschen en kinderen aanhielden, omdat zij tot de familie behoorden van goede slaven, waarvan zij werkelijk nut hadden, zullen, nu dat juist deze laatsten hen verlaten, den last, die door het aanhouden en verzorgen der eerstgenoemden ontstaat, niet meer op zich willen nemen; zij zullen deze dus uit hunne huizen verwijderen; en wie zal dan voor die ongelukkige schepsels, die niemand in dienst wil nemen, zorgen?!!

Het gevolg der vrijmaking van alle slaven zonder onderscheid, zal dus zijn:

Dat van duizend menschen en kinderen, die thans een zeer dragelijk lot hebben, die inderdaad veel minder ongelukkig zijn dan een onnoemlijk grooter getal vrije Inlanders, dewijl voor hen naderhand, hetzij zij kunnen werken of door ziekte of gebreken werkeloos moeten blijven, wordt gezorgd; dewijl zij de verzekering hebben dat zij op hun' ouden dag geen gebrek zullen lijden, dat voor hunne ouders, voor hunne kinderen wordt gezorgd; dat van die duizenden:

ERIK, DE LOODS.

Een verhaal uit de Helgolandsche zeden.

(*Vervolg en slot.*)

II.

Het was nog duistere nacht, toen de kleine vloot der Helgolanders het gestrande schip ontdekte.

De zintuigen der zeelieden zijn scherp, gelijk die der Amerikaansche wilden en andere in de vrije natuur levende menschen.

De branding sloeg met zulk een vreesselijk geweld over het schip, dat men slechts door moed en bekwaamheid het gevaar van zelf verbrijzeld te worden, gelukkig kon overwinnen.

Rondom, zoo ver een geoefend zeemansoog reikte, waren zwarte stippen te ontdekken, welke in tallooze menigte naderden.

Het waren loodsen van Cuxhaven, Huizum, Tonningen, visschers van alle aan de kust liggende dorpen.

Allen werden door zucht naar buit gedreven, hebzucht, gebrek te huis, een noodlijdend gezin, en de magtigste afgod der menschen, het oude gebruik, hadden niet minder deel daaraan.

Het woord *bergen* (eigenlijk *strandroof*) klinkt den loods als eene uitnoodiging tot het hoogste en zekerste hazardspel in de ooren.

Het bergen brengt mede, dat ieder in zijnen naaste een vijand ziet.

Dit alleen is reeds genoeg alle banden van bloedverwantschap als niet bestaande te beschouwen, zoo lang de strijd om het onbeheerde goed duurt.

Onder de bergenden bestaat midden in den vrede een bloedige oorlog op leven en dood.

In dit ter zijde stellen van alle menschelijke regten, dit volkomen vrijlaten van alle menschelijke hartstogten, ligt in de eerste plaats de onzedelijkheid van het strandregt.

Wij keeren tot de Helgolandsche vloot terug.

Erik had eene snelzeilende boot; hij was een van de eersten bij het wrak.

De duisternis liet niet toe veel te onderscheiden; men zag slechts de witte wolken van schuim tegen den boord spatten, hoorde nu en dan eene plank kraken of een stuk van de takelaadje nedervallen.

Van nabij en in de verte hoorde men riemslagen, woest geschreeuw, vloeken en bedreigingen.

Op het wrak huilden de achtergelatene huisdieren, en talrijke vlugten van meeuwen vlogen krijschend om den romp van het schip.

Met kracht drongen thans de verschillende partijen naar het schip.

De eb liep, de branding was minder heftig, het witte zand der wadden werd reeds op enkele plaatsen zigtbaar.

Erik met touwen, een mes en bijl voorzien, dreef zijne boot met lange riemslagen door het schuim.

Alles woelde door elkander, niemand kon vriend of vijand onderscheiden.

De genoegzaam geheele gelijkvormigheid van allen droeg hiertoe niet weinig bij.

Erik had zijne boot met eene vanglijn vastgemaakt en wilde nu den valreep opklimmen, toen een paar donkere gestalten op het dek zigtbaar werden en met een woest gejuich den later komenden hunne zegepraal verkondigden.

Vol moed, zeker van zijne kracht en van een gevecht nimmer afkeerig, beantwoordde Erik hunnen kreet en vloog de ladder op.

Een spottend gelach en een paar krachtige bijlslagen waren het antwoord; de valreep waggelde en viel met Erik in zee. Over hem heen droeg de volgende golf eene boot der zijnen.

Hij kwam ongedeerd boven, en drong met eenige vrienden op nieuw de vesting op.

In dit korte tijdsverloop was echter het tooneel merkelijk veranderd.

Verscheidenen waren door de losgereten planken in het binnenste van het schip gedrongen, rolden tonnen, kisten en balen door deze bres en ontvingen bovendien met vloeken en gelach nieuwe indringers met gevaarlijke slagen.

Binnen weinige minuten ontstond in het donkere ruim van het wrak eene volkomene schermutseling, die de zee met het loeijen van de branding accompagneerde.

Erik klauterde tegen de planken op, met zijn mes tusschen de tanden.

Hij hield zich met de beide handen aan eene plank vast, en wilde juist zich geheel er opzwaaijen, toen eene dreigende stem hem toeriep en beval terug te keeren.

De jonge Helgolander echter belachte de waarschuwing, en beantwoordde bedreigingen met bedreigingen.

III.

„Erik, Frans, mijn God, Erik is er op uit", stotterde Doris, aan al hare leden bevende.

„Er op uit, waarheen?" vroeg Frans.

„Mijn zoon!" viel Marten hem in, „Erik is zoo goed een Helgolander als gij. De tijding van het gestrande schip heeft hem ook aangevuurd. Hij is met anderen uitgegaan, om te bergen"

„Hebt gij hem niet gezien?"

„Waarlijk niet?" vroeg Doris, en angstig drukte zij de hand op haar kloppend hart.

„Bij mijne zaligheid, neen!" riep Frans uit en wierp ongerust zijn zuidwester op de tafel. „Dat had hij waarachtig wel achterwege kunnen laten Wie gaat op zijnen trouwdag op bergen uit! Dat gaat waarlijk niet zamen. Waarom liet gij het toe, vader?"

„Omdat een waar Helgolander het geluk moet waarne-

Eenigen die door hunne bekwaamheden tot de dienstbaarheid ten volle geschikt zijn, die zich door geene hersenschimmen van het hun aangewezen goede pad zullen laten afleiden, goede vrije bedienden zullen worden, en in de verkregen vrijheid eene weldaad zullen erkennen

Anderen zullen door eene verkeerde voorstelling der door hen verkregen vrijheid, door inblazingen van kwaadwilligen, misbruik maken van de daaruit ontstane regten; zij zullen van het goede pad afdwalen, ongeschikt worden voor den hun aangewezen stand van bediende; zij zullen zich aan losbandigheid overgeven, van kwaad tot erger vervallen, en eindelijk het aantal misdadigers, waarop de strengheid der wetten moet worden toegepast, vermeerderen.

Anderen, ja, velen, en hier bedoelen wij de ouden, gebrekkigen, ziekelijken, de kleine en aankomende kinderen, de moeders van zuigelingen, of van een aantal nog jonge kinderen, in één woord, alle waarlijk hulpbehoevenden zullen, zonder dak, zonder middel tot voeding, tot kleeding, tot de diepste armoede vervallen; zij zullen een onbezorgd, betrekkelijk gelukkig leven, waaraan zij gewoon waren, dat hun voor altijd *was verzekerd*, moeten verwisselen tegen de grootste ellende en eerst dan zullen zij waarlijk diep ongelukkig zijn.

Welke zijn nu de voorzorgen die moeten worden aangewend om eenen toestand te voorkomen, waardoor eene geheele vernietiging der slavernij slechts voor weinigen onder de slaven eene werkelijke weldaad zoude zijn, maar waardoor de meesten diep ongelukkig zouden worden, en velen die thans als geschikte menschen dienstbaar zijn tot misdadigers zouden vervallen.

Eene behoorlijke ontwikkeling daarvan is voorzeker geene gemakkelijke taak en het zoude trouwens ongepast zijn, de eerlang uittevaardigen algemeene verordeningen der Regering thans te willen vooruitloopen.

Wij wenschen van harte dat de Regering er in moge slagen om de moeijelijkheden welke zich aan haar bij de uitvoering van het besprokene gedeelte van het Regerings reglement zullen voordoen, te overwinnen op eene wijze, welke de Nederlandsche natie tot eere zal verstrekken en de slaven emancipatie aan haar menschlievend, weldadig en christelijk doel met de meestmogelijke volkomenheid zal doen beantwoorden.

E. FUHRI.

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHE COURANT

van den 20sten *Maart* 1858, N°. 23.

Bij besluit van Z. Exc. den Gouverneur-Generaal van den 15den Maart 1858 No. 21, is aanteekening gehouden, dat aan den consul der Nederlanden te Singapore, den heer W. H. Read, met 's Konings toestemming is vergund, den heer Michel Torbes Davidson tot zijnen vice-consul te benoemen.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, de eerste kommies bij de directie der cultures L. A. Schiff.

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, de derde kommies ter algemeene sekretarie L. K. van Swieten.

Uit 's lands dienst, de gewezen eerste klerk op het bureau van den assistent-resident van Modjokerto (Soerabaija), tevens griffier bij den landraad aldaar, L. Burer.

VERLEEND:

Een verlof naar Nederland, voor den tijd van één jaar, wegens ziekte, aan den ambtenaar van het boschwezen J. Beijerinck.

BEVORDERD:

Tot kontroleur der tweede klasse bij de landelijke inkomsten en kultures, de kontroleur der derde klasse J. Kniphorst.

IN ACTIVITEIT HERSTELD:

De aspirant ingenieur bij 's lands burgerlijke openbare werken in Nederlandsch-Indië, A. Th. Sorillon, en aan hem opgedragen de betrekking van eerst aanwezenden ingenieur in de assistent-residentie Buitenzorg; — met bepaling dat hij ter hoofdplaats aldaar zijn verblijf zal houden.

BENOEMD:

Tot élève bij de tinmijnen op Banka, de klerk bij de directie der middelen en domeinen C. A. L. von Ranzow.

Tot sekretaris der subkommissie van onderwijs te Samarang, jhr. C. F. Siberg, sekretaris der residentie Samarang.

Bij de kommissie tot ondersteuning van behoeftige christenen in de Bataviasche afdeeling.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, als sekretaris en thesaurier H. J. C. van Swieten; onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezene diensten.

BENOEMD:

Tot sekretaris en thesaurier, R. L. Brouwer, boekhouder bij de weeskamer te Batavia.

GOEDGEKEURD:

Dat door A. A. Reed, Consul der Vereenigde Staten van Amerika te Batavia.

IS BENOEMD:

Tot vice-consul te Batavia, de heer H. Anthon.

Schutterijen, enz.

GOEDGEKEURD:

Dat door den Gouverneur van Celebes en Onderhoorigheden,

BIJ DE SCHUTTERIJ TE MAKASSER

IS BENOEMD:

Tot tweeden luitenant-adjudant, de schutter J. N. Vosmaer.

Militair Departement,

BENOEMD:

BIJ DE DIREKTIE DER GENIE.

Tot militairen ambtenaar der derde klasse, instrumentmaker, de adjudant-onderofficier van het korps sappeurs F. F. P. Wethmar.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit Z. M. militaire dienst, met behoud van regt op pensioen, de kapitein der infanterie L. J. F. B. Hamers.

GEPLAATST:

Bij de civiele en militaire geneeskundige dienst te Benkoelen, de officier van gezondheid der tweede klasse J. M. C. E. Rutte.

OVERGEPLAATST:

Bij het regiment Oost-Indische kavallerie, de tweede luitenant J. A. Diehl, van het 14de bataillon infanterie.

GOEDGEKEURD:

Dat door het Militair Departement

ZIJN GEPLAATST:

BIJ HET WAPEN DER INFANTERIE.

Bij het 2de bataillon, de eerste luitenant P. E. Perk.

Bij het 4de bataillon (Soerakarta), de eerste luitenant J. F. J. Strengnart; beiden onlangs uit Nederland aangekomen.

Bij het 16de bataillon, de eerste luitenant J. V. Kriesfeld, laatst adjudant bij den militairen kommandant in de Wester-Afdeeling van Borneo.

ZIJN OVERGEPLAATST:

Bij het 4de bataillon (Djokjokarta), de tweede luitenant G. F. van Huls, van het garnizoens-bataillon in de Wester-Afdeeling van Borneo.

Bij het 5de Bataillon (Celebes), de kapiteins V. A. Amiot, K. G. Fritzen en J. H. T. Wiegand.

de eerste luitenants J. C. Albrecht, E. F. Weijland, J. A. P. Reinders van der Veer, R. H. G. Raempel en J. van Hogerlinden; en

de tweede luitenants F. J. W. Mekern, F. J. C. P. Varkevisser en M. E. van Zuijlen;

allen van het 7de bataillon.

Bij het 12de bataillon, de eerste luitenant P. J. Penning Nieuwland, van het 16de bataillon.

Bij het 14de bataillon:

de eerste luitenants C. C. P. Scheepens, van het garnizoens bataillon in de derde militaire afdeeling (Sumanap), en C. W. H. Behouden, van het 5de bataillon; en

de tweede luitenants L. A. van den Berg en H. M. Wagner, beiden van het garnizoens bataillon in de derde militaire afdeeling, de eerste te Bangkallang en de andere te Banjoewangie.

Bij het garnizoens bataillon in de eerste militaire afdeeling, de eerste luitenant P. H. Verberne, van het garnizoens bataillon op Banka.

Bij het garnizoens bataillon in de tweede militaire afdeeling (Samarang), de eerste luitenant P. J. C. de Ruiter, van het 4de bataillon, en

(Klatten) de tweede luitenant C. J. Knoote, van het 8ste bataillon.

Bij het garnizoens-bataillon op Celebes, de tweede luitenants J. B. van Overvest, van het 4de bataillon, A. H. J. Berg van het 8ste bataillon en J. F. Scheltema, van het 13de bataillon.

Bij het garnizoens-bataillon in de Molukkos (Ternate), de kapitein G. H. Grouw, van het 11de bataillon.

Bij het garnizoens-bataillon op Banka, de tweede luitenant W. J. T. Timmerman, van het 12de bataillon.

Bij de garnizoens-kompagnie te Riouw, de kapitein L. F. Donleben, van het 8ste bataillon

BIJ DE MILITAIRE ADMINISTRATIE.

Als betaalmeester der tweede klasse, de adjunkt-intendant W. van Baasbank.

Als adjunkt-intendant, de betaalmeester der tweede klasse K. L. T. Scharten.

Als aspirant-intendanten, de aspirant-betaalmeesters E. Wolfson en A. G. Geloudemans.

DAGEN VAN VERTREK DER LANDMAIL-POST

OVER DIT JAAR, VAN SOERABAYA.

Dingsdag	6	April.
Woensdag	5	Mei.
Zaturdag	5	Junij.
Maandag	5	Julij.
Donderdag	5	Augustus.
Zondag	5	September.
Woensdag	6	October.
Zaturdag	6	November.
Maandag	6	December.

En voor de halvemaandsmail, den 20sten van elke maand, des middags ten 4 ure.

OPROEPING VAN CREDITEUREN.

In de *Javasche Couranten* van 13 en 17 Maart no. 21 en 22, worden opgeroepen de debiteuren en crediteuren in de navolgende boedels:

Door het collegie van boedelmeesteren te Batavia, van wijlen Saleha.

Door de testamentaire executeuren te Sumanap, van wijlen den arabier Sech Salim bin Awat Aijak.

Door het collegie van boedelmeesteren te Batavia, van wijlen Yo Engtjoan.

Door den testamentairen executeur te Soerabaya, van wijlen Mr. W. C. de Bruijn.

Door de weeskamer te Batavia, van de chinesche vrouw Gouw Giannio.

Door de weeskamer te Soerabaya, van de firma Hoekstra Gijsing & Co.

---

men als het in zijn bereik komt."

„Dat is zeker ook weder waar", zeide Frans, „en als bij zich goed gehouden heeft dan kan hij misschien evenveel als ik medebrengen. Het was wel wat druk, de aandrang vrij groot — er zijn slagen gevallen, maar Erik is een kloeke vent; hij zal er zich wel doorredden."

Doris, die naar buiten was gegaan, keerde nu terug, met een ernstigen blik en met de bijl van Eriks broeder in de hand.

„Wat is dat?" vroeg zij zacht, met den vinger naar het bebloede werktuig wijzende. „Hebt gij een zeebond doodgeslagen; of ... Frans, Frans! gij verbleekt. — Gij zult toch tegen niemand uwer medemenschen de bijl opgeheven hebben?"

Frans poogde te lagchen. Hij wrong met zacht geweld de bijl uit de handen zijner schoonzuster, terwijl hij zeide: „Wees gerust, kindlief! Op zee leeft men niet altijd zoo stil en vreedzaam als te huis. Daar heeft men dikwijls zijne eenige huid te weeren, en wie niet toeslaat, die wordt geslagen. Het bloed, dat aan deze bijl kleeft, wil ik voor iedereen regter verantwoorden, dus ook voor u, lieve Doris! Ik heb niemand doodgeslagen, maar dat een vermetele knaap van daag een paar vingers minder dan gisteren heeft, wil ik juist niet betwisten."

Terwijl Doris haren schoonbroeder nog met een verwijtenden blik aanzag, ontstond er buiten een luid klagend gejammer, dat steeds nader bij het huis kwam.

Marten zag uit het venster — een troep jonge mannen, door weenende vrouwen en meisjes en schreeuwende kinderen vergezeld, kwam langzaam nader met eene draagbaar.

Nog eenige seconden en de grijze loods zeeg, van smart overmeesterd, schier bewusteloos neder.

Zijn zoon Erik, doodelijk afgemat en bevende van hevige koorts, kon zijn vader niet eens de hand toesteken.

Zijn regterarm eindigde in eenen mismaakten stomp, door het gloeijende ijzer veroorzaakt, waarmede men het bloedverlies had gestelpt.

Toen de arme Doris haren verminkten man zoo nabij den dood gewaar werd, beroofde de vreeselijke schrik haar niet, gelijk men zou verwacht hebben, van hare krachten, veeleer bereikte de moed der vrouw, gelijk men dit dikwijls gebeuren ziet, zijn hoogsten graad.

Zij vatte den verminkten arm en riep met de stem eens regters den insgelijks nader tredenden Frans toe:

„Kunt gij ook thans voor elken regter verantwoorden, wat gij gedaan hebt? Ongelukkige! gij hebt uw broeder verslagen."

Een angstig, drukkend zwijgen heerschte er bij deze beschuldiging onder de omstanders.

De jonge, voorbarige Helgolander stond met knikkende knieën, zijne tanden klapperden hoorbaar op elkander.

Zijne regtschapenheid verbood hem de heillooze daad te loochenen; het berouw deed bij hem oogenblikkelijk het vaste besluit opkomen, van dit oogenblik af de trouwe beschermer en vader van het geheele gezin te zijn.

Niet met woorden, maar met blikken smeekte hij den doodelijk afgematten broeder om vergiffenis, die deze hem met een flaauwen druk met de linkerhand te kennen gaf.

„Doris, arme Doris!" zeide Frans thans tot zijne schoonzuster, „de arme gewonde heeft mij vergeven; wilt gij mij nu nog ontvlugten, als een die met zijns broeders bloed bevlekt is? Ik heb Erik verminkt, maar niet verslagen. En bij den eeuwigen God, het gebeurde midden onder het wildste tumult, in diepen donkeren nacht."

Doris weende.

De heete tranen verzachtten hare smart, en maakten haren zoo diep gekrenkten geest weder voor zachtere aandoeningen vatbaar.

Zij gaf haren schoonbroeder de hand, en trachtte zelfs den verpletterden ouden man door een vriendelijk woord weder op te beuren.

„Verdedigt gij thans ook nog het heilloos bergen van gestrande schepen?" vroeg zij op zacht verwijtenden toon.

„Arm kind!" zeide de grijsaard zijn hoofd ontblootende, „gij hebt regt", jammerend hemelwaarts te zien, maar veroordeel in uwe smart de zegeningen niet, waarvan uwe voorzaten sedert eeuwen geleefd hebben. Het gebruik is mij heilig, schoon ik de misbruiken betreur, maar nimmer zal ik stemmen voor de afschaffing van een gebruik, dat ons steeds moedig en vrij doet blijven. — Zonder geborgen goed, lieve dochter! souden wij boeijen moeten dragen, en boeijen zijn veel pijnlijker dan zware wonden."

Doris zweeg.

Frans zorgde met kinderlijke liefde voor alle gemakken van den door zijne drift verminkten broeder, en hield getrouw wat hij zich zelven beloofd had.

De sterke natuur van Erik deed hem spoedig herstellen; de liefde tot Doris veraangenaamde zijn leven, dat hij, voor de zeedienst ongeschikt, misschien meer genoot dan honderd anderen.

Na eenige jaren speelden bloeijende kinderen om hem heen, aan wie hij dikwijls de geschiedenis dier ongelukkige berging moest verhalen, als zij nieuwsgierig den verminkten arm des vaders beschouwden.

Marten leefde ook nog een paar jaren, en toen hij stierf, zeide hij nog met eene stamelende stem tot zijne kinderen en kindskinderen:

„Stemt nooit er in toe, dat het bergen worde afgeschaft; het is een oud en eerwaardig regt, goed en zeker. Maar als een uwer kinderen juist zijnen trouwdag viert, al stranden dan ook alle koopvaardijschepen van Engeland, blijft dan op het land en neemt uw vermaak. Zulk eene scheiding brengt geen geluk aan; maar het bergen is goed."

Redactie.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Vrijdag den 26sten Maart.

Voor de toko van de heeren P. Kervel & Co in de Chin. kamp.

Op Zaturdag den 27sten Maart.

Voor de woning van den heer Besier te Kalimaas.

Op Maandag den 29sten Maart.

In de kampong Baroe en des avonds in de societeit Concordia.

ADVERTENTIEN.

GEBOORTEN.

Zeer voorspoedig bevallen van eene welschapene *DOCHTER*, J. L. Sloot geb. *van Haastert.*

Soerabaya, 23 *Maart* 1858. (277)

Voorspoedig bevallen van eene *DOCHTER*, M. J. C. van Casand, geb. *Pereira.*

Soerabaya, 20 *Maart* 1858. (265)

STERFGEVALLEN.

Heden overleed in den ouderdom van 40 jaren, mijn geliefde echtgenoot K. H. Steup.

J. M. STEUP.

Soerabaya, *geb. Richter.*
19 *Maart* 1858. (266)

VENDUTIE.

Op de vendutie van den 26sten Maart aanstaande,

Bij **P. KERVEL & CO.**

Zullen mede worden verkocht: Twee IJZEREN LEDIKANTEN met springveeren, een TOILET TAFEL met marmeren bladen, WASCHSTELLEN, een kist MODEWAREN, HOEDEN, KAARSEN, eene partij WIJN op fust, eene partij van 27 Balen TABAKSBLADEREN en wat verder te voorschijn zal worden gebragt. (239)

De geannonceerde verkoop van de schepen **GOANSIEN** en **FATAL KAER**, tegen *Vrijdag den 26sten Maart* 1857, is uitgesteld tot eenen nader te bepalen dag.

(267) P. KERVEL & CO.

VENDUTIE

Op Zaturdag den 27sten Maart 1858.

Zal ten huize van Mevr. de weduwe Wiederhold te *Pasoeroean*, publiek worden verkocht: eene aanzienlijke hoeveelheid GOUD- en ZILVERWERKEN, bestaande in ZILVEREN LEPELS en VORKEN, THEELEPELS, HOUTEN SCHENKBLADEN met ZILVEREN RANDEN, GOUDEN DAMES GARNITUREN, JUWEELEN HAARSPELDEN, MOUWSKNOOPJES, OORBELLEN, RINGEN etc. benevens drie stel GOUDEN SIERADEN, om te dienen bij Javaansche huwelijksplegtigheden, en hetgeen verder te voorschijn zal worden gebragt. (254)

VENDUTIE.

Op Zaturdag den 27sten Maart a. s.

Ten huize van den WelEdelen Heer Besier te *Kaliemaas*, door D. D. van Boeckholtz, van eenen netten **Inboedel**, bestaande uit: Massief, mahonijhouten **Banken** en **Stoelen**, dito **Kleerkasten**, dito **Buffetten**, dito **Etagêres**, dito **Speeltafels**, dito **Ronde** en **Uittrek-tafels** groote **Spiegels**, **Schilderijen**, **Hang-** en **Tafellampen**, **Tafel** en **Thee serviezen**, **Pleet** en **Glaswerk**, een welluidende **Pianino** van Erard; **Zilverwerk** met Hollandsche keur, een **Vis-à-Vis** enz., enz.

(243)

Op de vendutie van den 27sten Maart a. s.

Bij den Heer **BESIER.**

Zullen nog worden verkocht 2 spannen HARDLOOPENDE WAGENPAARDEN. (271)

BEKENDMAKING.

De geannonceerde vendutie *op den 27sten dezer*, bij den Heer Besier, is uitgesteld tot *op Woensdag den 31sten Maart a. s.* (281)

VENDUTIE

Op den 31sten dezer bij Mohamat Tair, op Kampong *Baroe* zullen meest, zonder reserve worden verkoch JACONETTEN, te veel om te annonceren. Goederen kunnen nog bijgebragt worden. (285)

VENDUTIE.

Op Vrijdag den 2den April a. s.

Bij D. D. van Boeckholtz, van DIVERSE COMMISSIE-GOEDEREN. (282)

UITBESTEDING.

Op den 3den April 1858.

Zal door tusschenkomst van het vendu-departement te Soerabaija en ten overstaan van den ondergeteekende, ten zijnen bureele in de Heerenstraat, voor afbraak worden verkocht.

De van gouvernements wege onteigende GEBOUWEN gelegen in de kampongs *Pakaoeman* en *Segaran*, onder de navolgende voorwaarden.

1. De afbraak der GEBOUWEN, en het omkappen der boomen moet geschieden gelijk met den beganen grond.

2. Alle afkomende materialen en boomen moeten worden opgeruimd.

3. De opruiming moet zijn bewerkstelligd uiterlijk twee maanden na den dag der verkoop.

De Onder Intendant der 2de klasse in de 3de Militaire Afdeeling op Java.

(268) Hk. VEMER.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP AMBON,

Kapt. Hugenholtz.

Vertrekt *Zaturdag den 27sten Maart a. s.* naar Batavia via Samarang. Adres bij

De Agenten

(273) **B. KOPERSMIT & CO.**

Soerabaya, *24sten Maart* 1858.

HET STOOMSCHIP PALEMBANG.

Kap. Roseboom.

Vertrekt den 31sten aan hier naar Batavia via Samarang. Adres bij

De Agenten,

(269) B. KOPERSMIT & CO.

DE STOOMBOOT
KONINGIN DER NEDERLANDEN,

Kapt. E. Lewis.

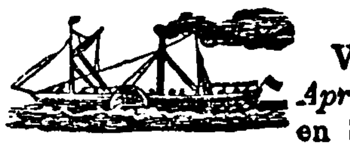

Vertrekt op *Zondag den 4den April*, naar Samarang Batavia en Singapore, Adres bij

De Agenten

(284) FRASER EATON & CO.

VERTREK VAN SCHEPEN.

PASSAGE NAAR NEDERLAND

Wordt aangeboden per het Nederlandsche schip **WHAMPOA**, kapt. van der Hoff. Dit schip is zeer geschikt voor den overvoer van passagiers, zijnde voorzien van ruime hutten en alle noodige gemakken; terwijl de kapitein van zijne vrouw vergezeld is. Te bevragen bij

De Agenten

(264) **B. KOPERSMIT & CO.**

Op het daartoe strekkend rekwest heeft de Raad van Justitie te Soerabaya, bij beschikking van den 18den Maart 1858, aan de aldaar gevestigde vennootschap onder de firma Ruyl Cramer & Co, verleend provisioneele surseance van betaling, met benoeming van de heeren J. J. Blanckenhagen en R. MacMillan, om het beheer over de zaken dier firma mede te voeren.

Geschiedende deze bekendmaking ter voldoening aan art. 895 wetboek van koophandel.

(263) Mr. W. s' JACOB.

Prokureur.

Blijkens proces verbaal van den Resident van Soerabaya van den 22sten Maart dezes jaars, is door Raphael Maria Pereira, koopman aldaar, aan zijnen minderjarigen zoon Dirk Alexander Pereira, krachtens art. 426 van het Burgerlijk Wetboek, handligting verleend, bepaaldelijk om, waar die minderjarige zulks in Nederlandsch Indie mogt verkiezen, handel te drijven, contracten van landelijke ondernemingen te huren of te koopen, en des verkiezende weder te verhuren en te verkoopen.

Soerabaya, 25 *Maart* 1858. (272)

De ondergeteekende maakt bekend aan Heeren reeders, scheepsgezagvoerders, kooplieden en logementhouders dat hij zich belast met het aanmonsteren van INLANDSCHE SCHEEPS-EQUIPAGIEN voor alle zeehavens van Nederlandsch Indie.

Soerabaya, B. H. KUIPER,
24 *Maart* 1858. (275) *Scheepsleverancier.*

Het Agentschap der Javasche Bank maakt bekend, dat met de jaarlijksche afsluiting der boeken en opname der kassen onder ultimo dezer, alle bankoperatiën gedurende de vijf *eerste dagen der maand April*, zullen gestaakt en er alleen gevaceerd worden voor de ontvangst van vervallene stukken en beleeningen.

Soerabaya, namens het agentschap voornd.
25 *Maart* 1858. *De Agent.*

(278) VAN NOORD BORSKI.

VERHUISD.

Dr. Friedlander naar de Gatottan No. 2, ten huize van den WelEdelen Heer ten Siethoff Sr.

(283)

235ste
Nederlandsche Staatsloterij.

De trekking dezer loterij in den loop der maand Maart te 's Hage zullende plaats vinden, zoo zullen vermoedelijk met de eerste in die maand herwaarts vertrekkende overlandpost de loten aan de ondergeteekenden worden toegezonden.

Het prospectus daarvan, overigens geheel gelijkluidend aan dat der 234ste loterij, is op aanvrage bij de ondergeteekenden gratis verkrijgbaar.

Voor uitbetaling der prijzen, zoowel als tot uitkeering der toekomende restitutie, ingeval een lot in eene der *Vier* eerste klassen uitkomt, kunnen houders zich ten allen tijde aanmelden.

(145) E. FUHRI & CO.

HET PHOTOGRAPHISCH

PORTRETTEN ATELIER

VAN

WOODBURRY & PAGE.

De ondergeteekenden maken bekend, dat zij het voornemen hebben, nog veertien dagen hier te vertoeven en dat dan hun vertrek bepaald is.

(133) WOODBURRY & PAGE.

TE KOOP

Een fraai mahonijhouten PHOTOGRAPHISCH TOESTEL, met toebehooren.

Te bevragen bij de uitgevers dezes. (279)

BIJ J. LLOYD & CO.

Op de west zijde der Kalimaas, het laatste huis.

PAS ONTVANGEN.

Een kleine hoeveelheid SPIJKERS van alle dimensiën tusschen 1½ en 8 Eng. duimen. (274)

PAS ONTVANGEN

IN HET

HEEREN MODEMAGAZIJN

VAN

W. A. DE VEY, OPVOLGER VAN G. L. VAN DER ELST.

Luitenant Kolonel's Épauletten,
" " Fouragères.
Majoor's dito.
Kapitein's dito.
Luitenant's dito.

ALSMEDE:

VERGULDE KNOOPEN voor Infanterie, Artillerie en Kavallerie en Kapitein's en Luitenant's GALONS.

VERDERS:

Een mooi assortiment gekleurde en zwarte TRICOTS, alles naar den laatsten smaak.

Ook wordt in het bovengenoemde magazijn binnen kort verwacht: BORDUURSELS voor Ingenieurs 1ste, 2de en 3de klasse. (276)

BOEK- EN KANTOORHANDEL VAN E. FUHRI & CO.

PSALM- EN GEZANGBOEKEN.

gebonden in rood maroquin en verguld op snee. Bijzonder geschikt voor cadeaux. Prijs. . . *f* 6.—

(262)

PAS ONTVANGEN.

PER ELISABETH JOHANNA.

Keurig PEKEL SPEK.
Idem ZOUT VLEESCH.
Idem HOLLANDSCHE ZUURKOOL,
Voorts: GORT, VOGELTJES ZAAD, STOKVISCH, KOFFIJ, THEE, SUIKER, enz. Alles in détail verkrijgbaar, bij

(270) F. SCHMID.

OP NIEUW ONTVANGEN.

ELASTIEKE BALLEN.

VOORTS:

GESORTEERDE KINDERSPEELGOEDDOOZEN.
GUITAAR EN VIOOLSNAREN.
DRAPER'S INKSTANDS.
DIAMANTEN PENNEN.
TRICTRAC EN SCHAAKBORDEN.
GEOGRAPHISCHE LEGKAARTEN.
GROEN GORDIJNLINNEN. Bij

(209) E. FUHRI & CO.

IJS

De geabonneerden op het IJS van de ondergetekenden worden beleefdelijk verzocht de kwitantien op vertoon te betalen, ter voorkoming van moeijelijkheden.

(280) LEDEBOER & CO.

TOOVERLANTAARNS

in diverse grootten, bij

(261) E. FUHRI & CO.

BOEKHANDEL VAN E. FUHRI & CO.

PER MAIL ONTVANGEN:

AURORA. Jaarboekje 1858.	*f* 8.—
HOLLAND. Almanak 1858.	„ 8.—
VERGEET-MIJ-NIET. Muzenalmanak 1858.	„ 8 —
RESIDENTIE en STADSALMANAK 1858.	„ 10.—
ANNUAIRE des DEUX MONDES 1857.	„ 20.—

(251)

HOLLOWAY'S ZALF EN PILLEN

GENEZEN ASTHMA EN ALLE BORSTZIEKTEN.

L......M..., te Buitenzorg was gedurende negentien jaren een martelaar van het asthma, welke kwaal hem letterlijk afbeulde, en hem tot een geraamte deed uitteren, zoodat hij nacht noch dag rust had. — Alle middelen die hij er tegen aanwendde waren vruchteloos en deden geene de minste uitwerking. — Omstreeks drie maanden geleden begon hij met de PILLEN van professor HOLLOWAY te nemen, en zich des ochtends en des avonds met de daarbij behoorende ZALF de borst goed in te wrijven. — Naauwelijks had hij hiermede aangevangen of hij kon reeds des nachts slapen, en na zeven weken tijds was elk spoor zijner ziekte verdwenen, terwijl zijne vrienden die hem gedurende eenigen tijd niet hadden gezien, hem naauwelijks herkenden, zoozeer was hij ten zijnen voordeele veranderd. (146)

Verkrijgbaar à Contant bij E. FUHRI & Co, te Soerabaya, tot de ondervolgende prijzen:

DOOZEN PILLEN	van *f* 1.—	*f* 3.—	en *f* 5.—
POTTEN ZALF	„ „ 1.—	„ 3.—	„ „ 5.—

SOERABAYA, den 25sten Maart 1858.

TELEGRAM.

Heden ten 9½ ure ontvingen wij de navolgende berigten, reeds gisteren morgen ten 9 ure aan het Telegraaf-kantoor te Batavia aangeboden, doch aldaar eerst ten één ure aangenomen.

Het stoomschip medebrengende de per land-mail uit Europa verzondene brieven en nieuwsbladen, loopende tot 8 Februarij ll. is gisteren in den vroegen morgen te Batavia aangekomen.

Uit Nederland valt geen belangrijk politiek nieuws mede te deelen.

Het Nederlandsche gouvernement heeft aan den engelschen ingenieur Lunel vergunning verleend tot het leggen eener onderzeesche telegraaf-lijn in den Indischen archipel, in verband met Europa en Australie.

De Heeren de Brauw, laatst gouverneur van Celebes, Schimpf, gouverneur van Nederlandsch West-Indie, en Steinmetz, laatst chef van den generalen staf van het O. I. leger, zijn tot generaal-majoors effectief benoemd.

Het voornaamste buitenlandsche nieuws bepaalt zich tot de uitvaardiging in Frankrijk eener strenge drukperswet.

De Fransche dagbladen zijn vol van vijandige demonstratien tegen de engelsche périodieke pers, ter zake van de weigering van Engeland om verandering te brengen in het stelsel van het opnemen van staatkundige uitgewekenen.

Te dier zake is er tusschen de engelsche en fransche hoven eene merkelijke verkoeling ontstaan.

De minister van binnenlandsche zaken Billault is afgetreden en door den generaal Lespinasse vervangen.

De engelsche bladen geven uitvoerige verslagen van de luisterrijke-feesten, welke bij gelegenheid van het huwelijk der koninklijke prinses met den kroonprins van Pruissen hebben plaats gehad.

Uit Britsch Indie zijn de tijdingen allezins voldoende en maken de dagbladen gewag van verscheidene door de engelschen behaaldè voordeelen.

De handelsberigten schetsen de geld- en goederenmarkt als nog onvast af.

Koffij wordt 33 cents genoteerd.

Suiker in eene betere stemming. No. 16 wordt op *f* 42 genoteerd.

Thee onveranderd.

Rijst flaauw.

Tabak zonder handel.

Huiden lusteloos.

Indigo onveranderd met goede vooruitzigten.

Bindrotting wordt op *f* 17 genoteerd.

Arak onverkoopbaar.

Tin in betere stemming. Er hebben verkoopen plaats gehad van *f* 69 tot *f* 72½.

Het disconto der Londensche bank is tot 3½ % gedaald.

— De nieuw benoemde Resident van Soerabaya, Jonkhr. Mr. H. C. van der Wijck is alhier in den namiddag van eergisteren met het Nederl. schip *Antonia Petronella* aangekomen.

ZEd. Gestr. werd aan de landingsplaats door eene commissie uit de plaatselijke ambtenaren en door de voornaamste hoofden der inlandsche bevolking ontvangen, en met zijne familie naar het residentiehuis te Simpang begeleid.

De nieuw benoemde Resident heeft van stonde aan het bestuur der residentie aanvaard. Aanstaande Zaturdag zal de plegtige aanvaarding van het gewestelijk bestuur door ZEd. Gestr. in den dalem van den Regent des voormiddags ten negen ure plaats vinden.

— Wij vernemen dat Z. M. stoomschip *Gedeh*, na te Bawean eene bezetting van 150 man infanterie te hebben gedebarkeerd, alhier ter reede is teruggekomen, om na kolen te hebben ingenomen, op nieuw in de wateren van genoemd eiland te gaan kruisen. Tot dus verre schijnt men geen spoor van zeeroovers te hebben ontdekt.

— Naar wij vernemen, is, op den jongstgehouden zitdag van de spaarbank te Batavia, op den 17den dezer, op nieuw ingebragt eene som van *f* 7062,75 door 64 inleggers, waaronder 20 nieuwe, zoodat het geheel der inlagen thans ruim *f* 61000.— bedraagt.

— Men meldt van Buitenzorg, dd. 19 dezer:

In den avond van den 8sten dezer, vernam de politie alhier dat onderscheiden europesche soldaten, die uit de garnizoenen van Weltevreden en Meester Cornelis gedeserteerd waren, zich nabij de hoofdplaats Buitenzorg moesten bevinden. Dien eigen avond reeds, was men deze militairen op het spoor, doch daar men vernam, dat zij gewapend waren, hield men hen dien nacht van nabij in het oog, hen echter ongemoeid latende ter voorkoming van ongelukken, bij mogelijk verzet. Den volgenden morgen vroegtijdig werden deze zwervende soldaten, ten getale van elf, door den assistent resident en den militairen commandant persoonlijk opgespoord en, gedeeltelijk in de nabijheid der hoofdplaats en gedeeltelijk op een afstand van zes palen boven Buitenzorg, gevonden, waarop zij zich vrijwillig hebben overgegeven en in arrest zijn gesteld.

(*Java Bode.*)

REMBANG. — Op den 28sten Februarij en op den 1sten en 5den dezer, zijn vier personen van de dessa's Djeroek Goeloeng en Paleeng door den bliksem gedood.

(*Jav. Court.*)

NEDERLAND.

Men verneemt, dat verscheidene handelshuizen aan den minister van kolonien, den Heer Mijer, op nieuw aanvraag gedaan hebben, om ten behoeve van de daarstelling eener packetvaart direct op Ceylon, ondersteuning te verleenen. Men gelooft te weten, dat de regering in deze vaart het ware belang niet ziende, dat zij zoekt te bereiken door eene langgewenschte regtstreeksche packetvaart op onze Oost-Indische bezittingen, niet genegen zou zijn voor opgemeld plan onderstand te verstrekken.

— Sedert eenige dagen bevindt zich hier te lande de Engelsche civiel-ingenieur Gisborne, gevolmagtigde van eene particuliere Engelsche maatschappij, met het doel om bij de Nederlandsche regering concessie aan te vragen voor den aanleg eener onderzeesche telegraaflijn in Oost-Indien. Het plan van die onderneming is zoodanig, dat de lijn van Singapore uitgaande, aan de eene zijde zich tot Hongkong en aan de andere naar de Ned. bezittingen zou uitstrekken. Men verzekert, dat de minister van kolonien, ofschoon zeer genegen zijnde dergelijke ondernemingen te bevorderen, gemeend heeft zijn toestemming nopens dit ontwerp te moeten uitstellen, tot dat over de voorwaarden, die bij eene dergelijke omvattende zaak konden worden noodig geacht, het advies van den gouverneur-generaal van Nederl. Indie zal zijn ingewonnen.

— Volgens eene mededeeling in het jongste maandberigt van het Nederl. zendeling-genootschap, hebben omtrent 10,000 Heidensche Alfoeren in de districten Toncea, Likoepang, Klabat-boven en Klabat-beneden (Minahassa van Celebes), behoorende tot den werkkring van den zendeling Linemann te Menado, hunne afgoden weggeworpen en hunne begeerte kenbaar gemaakt om tot het Christendom over te gaan. Opmerkelijk is het, dat de inlandsche priesters de leiders zijn van deze godsdienstige beweging.

EINDHOVEN, 7 Jan. Gisteren is deze stad voor het eerst met steenkolengaz verlicht. De verlichting heeft volkomen aan de verwachting beantwoord.

MAASTRICHT, 5 Jan. Volgens het dagblad *de Roermondenaar*, zouden eenige vermogende inwoners van Venlo een adres aan de hooge regering hebben ingediend, strekkende tot het slopen van de werken dier vesting, en onder aanbod, om de daardoor beschikbaar wordende gronden voor een bedrag van *f* 200,000 aan te koopen.

— Zoo als bekend is, is Zr. Ms. stoomfregat de *Admiraal van Wassenaar* der 3den Januarij te Toulon aangekomen. Wij achten het niet onbelangrijk, onderstaanden door ons ontvangen brief mede te deelen, geschreven aan boord van gemeld oorlogsvaartuig:

Aan boord van Zr. Ms. stoomfregat de Admiraal van Wassenaar.
ter reede van TOULON, 8 Januarij 1858.

Na zeventien dagen in het ruime sop te hebben doorgebragt, zijn wij den 3den dezer reede aangekomen en heeft het heerlijke, grootsche Toulon zich aan ons oog vertoond. Het is eene vrolijk gelegene plaats, in eene baai, waarin wij thans liggen en met ons de volgende schepen van de Fransche marine, namelijk een driedekker of een schip met drie overdekte batterijen, zoo als de *Wassenaar* slechts één heeft; vier linieschepen even als Zr. Ms. wachtschip *de Kortenaer* te Willemsoord, en vier fregatten, allen met stoomkracht. De driedekker heet de *Bretagne* en moet het grootste schip van de geheele Fransche marine zijn. Het heeft stoomkracht en wel 2400 paardenkracht. Naast ons ligt het Pruisische fregat *Thetis*, dat met ons te Cadix geweest en met ons te gelijk van Gibraltar is uitgezeild. Wij waren namelijk voor dienstzaken verpligt laatstgemelde haven aan te doen. Van Cadix stoomden wij naar Algesiras; en hadden het heerlijkste weder. De reis duurde een nacht; wij stoomden des ochtends ten 8 ure Gibraltar, die prachtige Oostersche stad, voorbij, en ankerden op de reede van Algesiras. De kolonel stelde ons in de gelegenheid. Gibraltar in oogenschouw tenemen. Wij roeiden dan ook derwaarts. De roeijers waren allen flinke kerels. Zij trokken aan de riemen, dat het een lust was, doch het duurde twee uren eer wij aan de plaats onzer bestemming gekomen waren. Na met kracht geslingerd en minstens honderd malen een vloed water overgekregen te kregen, kwamen wij eindelij te Gibraltar aan. Wij moesten aan een commies onze namen bekend maken en eenige inlichtingen geven en werden toen in de stad toegelaten, die waarlijk bewonderenswaardig gebouwd is en wier versterking ijzingwekkend mag genoemd worden. Zoo als bekend is, is Gibraltar aan den voet van eene steile rost gebouwd, die eenige duizende voeten hoog is. De huizen zijn laag en luchtig. De straten zijn vrij smal en men kan geen voet verzetten, of men loopt gevaar tegen eene kudde ezels of bokken aan te loopen of tegen een wagen van een allergevaarlijkst maaksel, getrokken door ossen of oude paarden, aan te stooten. Wij maakten kennis met een jong mensch, die het volgaarne op zich nam, om ons al het merkwaardige te laten zien en ons de stad rond te geleiden. Wij gingen eerst naar het Club-house-hotel, het schoonste van deze plaats. Na aldaar eenige ververschingen te hebben gebruikt, maakten wij eene wandeling door de stad. Aan het einde der stad begint men van lieverlede hoe langer hoe hooger te komen, door gemaakte wegen of liever gangen om den berg. Deze wandelwegen zijn omringd door steenen muren, die zoo gebouwd zijn, dat een kogel dengeen, die er achter staat, niet raken kan. Deze gangen loopen tot aan het uiteinde of den top der rots en zijn van tijd tot tijd voorzien van stukken geschut. Op den top is zeer verrassend een brik met 8 stukken geplaatst. De heerlijkste tuinen vindt men even buiten de stad en van eene kleine hoogte naar beneden ziende, heeft de reede een allerverschrikkelijkst voorkomen. Van onze wandeling teruggekomen, hadden wij gelegenheid, eene groote parade van de Engelsche militairen bij te wonen, op een verbazend groot plein, omringd door boomen, die een aangenamen frisschen geur verspreidden. De Bergschotten met hunne naakte beenen, wijde broeken en vreemde uniform troffen ons bijzonder. Er waren minstens 3000 man op het paradeplein en ieder verschillend wapen had zijne eigene muzijk, die zich bij afwisseling deed hooren. Wij rustten een tijd onder de schaduwrijke boomen uit en vervolgden toen onzen weg naar het Clubhouse-hotel, waar wij dineerden. Des avonds ten 5 ure werden de poorten gesloten, doch wij hadden verlof van een der officieren van Gibraltar, langer te mogen blijven, en bezochten toen nog eenige winkels. Ten 7 ure verlieten wij de plaats en huurden eene zeilsloep. Binnen een half uur kwamen wij aan boord. Dadelijk werd het anker geligt en wij stoomden weg. Doch het weder begon slecht te worden; de wind zette op met zulk eene verschrikkelijke hevigheid, dat het schip begon te slingeren. In de voorlongroom tuimelde de tafel, met al wat er op was, op den grond. Alles was in rep en roer en schudde door elkander. De kolonel besloot nu, daar wij niet in den koers konden varen, naar Gibraltar terug te keeren. Daar bleven wij nog drie dagen en staken eindelijk weder in zee. Toen wij bijna te Toulon waren aangekomen, kwam de *Bretagne* (de driedekker) ons te gemoet, hebbende den vice-admiraal Tréhouart aan boord. Wij salueerden hem met 15 schoten en kregen een ongeveer gelijk aantal terug.

Woensdag 6 Jan. heeft dezelfde vice-admiraal ons schip geïnspecteerd.

Hij betoonde zijne hooge tevredenheid over de *Wassenaer* en vond dat alles in de beste orde was. Voortdurend komen officieren bij ons aan boord. Ons geheele état-major is bij den maire en bij den vice-admiraal iedere week op de receptie en het bal uitgenoodigd.

FRANKRIJK.

— Bij eene der laatste voorstellingen in de groote opera behaalde de zangeres Rosati een ongekenden triomf. Zij werd letterlijk met bloemen overdekt; twee fiacres waren noodig, om ze naar de woning der kunstenares over te

brengen. Mevrouw Aguado, eene der trouwste bezoeksters van de opera, zond haar een uit vijf el Alençoner kant bestaand bouquet. De el kost 500 frs. en dit bouquet had dus eene waarde van 1500 frs.

— De *Gazette des Tribunaux* bevat het volgende: Tot zijn leedwezen schijnt Marchand veroordeeld om geene mannelijke erfgenamen te verkrijgen. Hij bezat reeds drie dochters, toen zijne vrouw hem verklaarde, dat zij hoop had, hem voor de vierde maal vader te maken. Schik dat zoo als gij wilt, antwoordde de echtgenoot, maar zorg dat het een jongen zij, anders verstoot ik u. Hij zond daarop zijne vrouw naar het gasthuis en bedreigde haar, haar niet weder in huis te zullen nemen, wanneer zij andermaal van een dochter beviel. Niettegenstaande deze waarschuwing gaf de echtgenoote van Marchand het leven aan eene vierde dochter, welke onwelkome gebeurtenis aanleiding gaf tot het volgende proces. Marchand beschuldigt zijne vrouw en twee harer vriendinnen, van tijdens hij haar nog in het gasthuis waande, hem gedurende zijne afwezigheid ontstolen te hebben een deken, een paar lakens, een matras, een peluw, een ijzeren pot, een braadpan, pottengoed, enz. De vrouw bekent dat zij deze voorwerpen heeft medegenomen, omdat haar man weigerde haar weder in huis te nemen, noch ontkent medepligtigen te hebben; zoo hare vriendinnen die voorwerpen ontvangen hebben, is zulks alleen uit menschlievendheid en medelijden geschied. Marchand verklaart eene dier vriendinnen op den trap ontmoet te hebben, die eene zeer zonderlinge taille had, vooral van achteren; dat deze vrouw hem willende laten voorbijgaan, zich tegen den muur plaatste, als wanneer hij een geluid hoorde als van rammelend ijzer, enz. De zaak eindigt met de veroordeeling der beschuldigden tot eene maand gevangenisstraf, en dat alles omdat de vrouw van Marchand aan haren echtgenoot geen zoon geschonken heeft.

— In de kerk St Sulpice te Parijs heeft een der verwarmingsbuizen eene ontploffing veroorzaakt, die onderscheidene personen gewond en gedood heeft, welke in de nabijheid der buis hunne gebeden verrigtten. De verwarmingstoestel, welke eerst vóór 3 jaren vervaardigd werd, heeft fr. 50,000 gekost. Onder de zwaar gewonden bevindt zich eene Engelsche dame; van de gedooden werd slechts één herkend; twee andere slagtoffers heeft men nog niet kunnen herkennen. De kerk is na het ongeluk dadelijk gesloten.

De *Moniteur* zegt, dat een onderzoek is bevolen naar de oorzaken van het ongeluk in de kerk St. Sulpice, en dat maatregelen worden genomen, ter voorkoming van dergelijke ongevallen.

— In een van die huizen, waarin fatsoenlijke vreemdelingen een meer duurzaam verblijf houden, had de volgende gebeurtenis plaats. Onder de gasten — het was een Engelsch etablissement — bevond zich ook eene rijke Engelsche dame, de weduwe van een hoog geplaatst ambtenaar van de O.-I. Compagnie. Deze dame maakt in dit huis kennis met een elegant heer, die zich voor zekeren baron Stentz uit Pruissen uitgaf, voortdurend van zijn vriend lord Cowley sprak, keizer Napoleon en andere hooge personen kende en zich in één woord voor een aanzienlijk en schatrijk edelman uitgaf. Hij wist het hart der weduwe te winnen en den 4den dezer zou de bruiloft plaats hebben. Het huwelijk zou in de Engelsche kapel voltrokken worden. Ongelukkig echter verschenen in den morgen van dien heugelijken dag vijf agenten van politie in het etablissement en namen den baron in hechtenis, om hem naar de gijzeling te brengen. De ongelukkige had een wissel ten bedrage van 25,000 fr. geteekend en de vervaldag was gekomen, voor dat het huwelijk, hoe veel haast hij ook gemaakt had, voltrokken had kunnen worden. De schuldeischers, die meenden dat hij juist gehuwd was, waren dus bedrogen.

— Men verhaalt de volgende anecdote: Onlangs werd een nieuwe chef de bureau bij een der ministerien in een afgelegen corridor door een schildwacht aangeroepen. De ambtenaar begreep niet, waarom daar een schildwacht staan moest. De soldaat beriep zich op zijn consigne en de korporaal van de wacht verklaarde eenvoudig, dat daar altijd een post geweest was. De secretaris-generaal wist evenmin opheldering over dien post te geven. Eindelijk na vele vergeefsche navorschingen, werd het raadsel door den archivarius opgelost, die vond, dat men vijf-en-twintig jaren geleden een schildwacht in den corridor geplaatst had, omdat er een muur versch gepleisterd was en men den pleister, zoolang zij vochtig was, voor beschadiging wilde bewaren. Daar nu niemand zich verder over dien post bekommerde, werd hij regelmatig sedert dien tijd bezet.

— Men verhaalt thans de volgende bijzonderheden nopens een diefstal van diamanten:

De gravin I., wier echtgenoot een aanzienlijken post bekleedt bij het Russische hof, keerde te Parijs terug, na eene reis door Italie en Zwitserland. De gravin, vergezeld van hare twee dochters, hield zich eenige dagen op in een hôtel te Lyon. Daar had zij alle reden van tevredenheid over eenen commissionnair, bediende in dit hôtel. Op het verzoek van dezen man, die der gravin zijne diepe armoede schilderde, nam zij hem in hare dienst en zoo vergezelde hij haar naar Parijs. Op zekeren avond, dat men zich aan de theetafel zou zetten, kwam de meid zeggen, dat de doos met zilveren lepels verdwenen was, en dat die kostbaarheden zeker gestolen waren door den commissionnair van Lyon, die reeds dien dag de dienst der gravin verlaten had. Door eene gelukkige omstandigheid waren deze lepels niet echt, zoodat de dief zich zelven had bestolen. Maar had hij zich hierin bedrogen, dan had hij toch ruimschoots vergoeding gevonden in het juweelkistje der gravin, 't welk hij insgelijks medegenomen had.

Dit kistje hield onder andere de volgende juweelen in: een stel diamanten, twee smaragden halssnoeren; veertien armbanden, waaronder met diamanten; eene horologie, n°. 11,541: een diamanten kapsel, twee paarlsnoeren, drie diamanten sloten, enz. enz. De gezamenlijke waarde van al deze juweelen wordt berekend op 700,000 à 900,000 fr., dus omtrent een millioen. Op 23 December was bij de gravin, waarschijnlijk door denzelfden, een diefstal begaan van eenige kleederen, kanten en juweelen ten nadeele eener vriendin der gravin.

De dader van dezen diefstal heet Hendrik Kolls. Hij is 30 of 40 jaar oud, van een tenger voorkomen en spreekt Duitsch, Engelsch en Fransch. De gravin heeft eene goede belooning toegezegd aan den persoon, die haar op het spoor van den dief zal brengen.

— De gemeente Mont de Marsan is het tooneel van eene zeer tragische gebeurtenis geweest. Het schijnt dat tusschen de vrouw van een rijken kapper aldaar en een gehuwd man, den heer de Garidel, raadsheer bij de prefectuur, een minnehandel was ontstaan, dien de echtgenoot der vrouw getracht had te doen ophouden. Werkelijk scheen hij in zijne pogingen geslaagd te zijn en keerde de vrede voor eenigen tijd in het huisgezin terug. Op zekeren dag gaf de vrouw des kappers voor dat zij ziek was en hield hare kamer; de man, wetende dat die ziekte van geen ernstigen aard was, ging den avond bij eenige vrienden doorbrengen, waartoe hij reeds een paar dagen te voren de uitnoodiging had ontvangen. Midden op dat partijtje kreeg hij echter eene zekere wroeging dat hij zich vermaakte, terwijl zijne vrouw ziek te bed lag en liep hij even naar huis om te zien hoe het met haar gesteld was. Naauwelijks had hij echter de deur van hare slaapkamer geopend of het licht werd uitgeblazen en een man trachtte den kapper ongemerkt in de duisternis voorbij te komen en te ontvlugten. Deze hield den vlugtende met geweld tegen en nu ontstond in den donker eene hevige worsteling, gedurende welke de kapper er in slaagde den hoek der kamer te bereiken, waar hij een degenstok had staan. Hij greep het wapen en stak het tot aan het gevest in de borst van zijn tegenstander, die een gil slaakte en dood ter aarde nederzeeg. Het was de heer de Garidel. Deze was zelf gehuwd en laat eene nog jonge vrouw in zwangeren toestand achter. De kapper heeft zich zelf in handen der justitie overgeleverd. Zijne misdadige vrouw was, bijna geheel ontkleed, gedurende de worsteling der twee mannen, hare wouing ontvlugt; sedert heeft men niets van haar vernomen.

NOORD AMERIKA.

Het belangrijkste nieuws uit de Vereenigde Staten bestaat daarin, dat de expeditie van generaal Walker naar Nicaragua reeds ten einde is. Het volgende is een doorloopend verhaal van hetgeen met deze expeditie sedert hare landing op de landengte is voorgevallen:

Na zijne landing bevond zich Walker, gelijk men weet, met het gros zijner manschappen te Hunta-Arenas, tijdens 50 zijner vrijbuiters, onder bevel van Frank Anderson, aan de monden der Colorade waren ontscheept, met het doel om langs de oevers dier rivier voort te rukken en een post der Costa Ricanen, te Castillo, te overrompelen. Die kleine expeditie slaagde volkomen, en zoo groot was de zwakheid en lafhartigheid van het garnizoen, dat het fort, met vier stoomschepen, aan de vrijbuiters zonder slag of stoot in handen vielen. Die stoomschepen waren reeds vroeger in het bezit van Walker geweest, doch werden hem daarna weder ontweldigd.

In den avond van den 5den December werd de tijding van het gelukken van dien aanslag, aan het hoofdkwartier van Walker door middel van een klein zeilscheepje overgebragt, en aldaar met zulk eene uitbundige vreugde ontvangen, dat er niet één der vrijbuiters was, die zich niet reeds als overwinnaar van Costa Rica beschouwde. Weldra werden zij echter in hunne droomen gestoord.

Den volgenden morgen verscheen namelijk voor Greytown het Amerikaansch fregat *Wabash*, voerende de vlag van den commodore Paulding. Getrouw aan zijne gewone handelwijze, deed Walker daarop aan de zijnen gelooven, dat het Amerikaansch fregat alleenlijk kwam om te beletten, dat de Engelschen zich met de zaak bemoeiden en om voor het overige het kamp der vrijbuiters te beschermen tegen het fregat *Brunswick* en de stoomboot *Leopard* van de Britsche marine, die bijna gelijktijdig met de *Wabash* waren komen opdagen.

Toen evenwel een der officieren van Walker, de kapitein Fayssoux, in een sloep de rivier wilde opvaren, werd hij daarin door de gewapende booten der Amerikanen verhinderd, die hem bevalen om onmiddelijk terug te keeren, daar, op last van den commodore, elke gemeenschap met het binnenland verboden was. Fayssoux rapporteerde het gebeurde aan Walker en werd door dezen daarop aan boord van de *Wabash* gezonden, ten einde ophelderingen te vragen. Het eenige antwoord, dat hij ontving, was, dat men hem gevangen nam, tijdens in hetzelfde oogenblik eene afdeeling Amerikaansche landingstroepen in de met houwitsers gewapende sloepen plaats nam en de commodore zijne vlag op de *Fulton* overbragt. Dit geschiedde in den morgen van 8 December.

De matrozen en de mariniers, die door de drie thans aanwezige Amerikaansche schepen vereenigd werden, waren 750 man sterk. 450 man waren weldra aan land zonder eenige tegenkanting ontmoet te hebben, terwijl 300 in de sloepen bleven en de oorlogsschoener *Saratoga* nabij den oever post vatte in eene stelling, die de bemanning veroorloofde om een der batterijen van het schip op de vrijbuiters te lossen, wanneer zij tot vijandelijkheden mogten overgaan. Deze gaven echter geen teeken van leven. Hun kamp was dan ook in een oogwenk omsingeld, waarna Walker opgeëischt werd om zich met al de zijnen over te geven. Hij aarzelde geen oogenblik. „Ik ben tot uwe orders," zeide hij eenvoudiglijk tot den officier, die de opeisching gedaan had. De vlag der vrijbuiters werd alstoen nedergehaald en aan de geheele expeditie was daardoor een einde gemaakt. De gevangenen werden vervolgens aan boord van de *Saratoga* overgebragt, die hen naar Norfolk voerde. Walker zelf was als gevangene aan boord van de *Fulton*, van waar hij getuige was van de inbeslagneming der stoomboot *Morgan*, een der te Castillo door Anderson genomen schepen. Zij had eenige vrijbuiters en een veertigtal der aldaar gevangen genomen soldaten aan boord.

Walker scheen er bijzondere redenen voor te hebben om voor eene reis met de *Saratoga* terug te deinzen. Hij vroeg en verkreeg althans vergunning om zich aan boord van de *Northern Light* naar New-York te begeven, verpandende hij zijn woord van eer, dat hij zich onmiddelijk na zijne aankomst aldaar in de handen van den staatsmaarschalk Rijnders als gevangene zoude overleveren. Te New-York aangekomen, heeft hij zijn woord gehouden en men verneemt dat Rijnders, niet wetende wat aan te vangen met zijn gevangene, met hem naar Washington is vertrokken.

Er blijven alzoo in Nicaragua niets anders over dan de 50 man onder Anderson, die na het vernemen der tijding van de inbeslagneming van het gros der vrijbuiters, wel niets spoediger te doen zullen hebben, dan terug te keeren en zich aan het eerste het beste Amerikaansche oorlogschip over te geven. —

Generaal Walker bevindt zich, volgens de laatste berigten, nog te Washington, doch op vrije voeten, om, naar men zeide, eene memorie omtrent zijne zaak op te stellen en aan den president te doen toekomen. Zijne medgezellen waren ondertusschen te Norfolk aan land gezet en terstond op vrije voeten gesteld. Wat met den commodore Paulding geschieden zal, is nog steeds een staatsgeheim; sommigen willen weten, dat hij ter verantwoording voor een krijgsraad zal worden geroepen.

In het congres te Washington heeft men de overlegging gevraagd van al de documenten, die tot de arrestatie van Walker betrekking hebben. In de Zuidelijke staten is men zeer ontevreden over deze zaak en het gedrag van den commodore Paulding is in onderscheidene meetings te New-Orleans ernstig gegispt.

— De secretaris-generaal van het departement van oorlog heeft aan het congres rapport ingediend, dat de toestand van het leger der Unie niet zeer gunstig schetst. Het leger stond op eene sterkte van 17,984 man te boek, doch bedroeg op den 1sten Julij ll. in werkelijkheid slechts 15,664 man. Dat legertje moest garnizoen leveren voor 68 gewigtige forten en heeft bovendien nog 70 andere punten van minder overwegend belang te bezetten. Die 138 punten loopen over eene uitgestrektheid grond van drie millioen vierkante mijlen. De secretaris-generaal stelt dan ook voor om het leger minstens met 5 regimenten te vermeerderen. Het bestaat thans uit 10 regimenten infanterie, 4 regimenten artillerie, 2 regimenten dragonders en 3 regimenten andere ruiterij. De verdedigingswerken zijn daarentegen in den besten toestand. Het rapport verklaart dat b. v. New-York als vesting sterker is dan Sebastopol en zelfs nog door een veel sterkere artillerie wordt beschermd dan de Russen in de Krim tot hunne verdediging konden bezitten.

— Naar luid van berigten uit St. Louis, is de burgeroorlog in Kansas uitgebroken. Tusschen de regeringstroepen en de voorstanders der slavernij heeft een gevecht plaats gehad, waarbij verscheidene personen gedood en gewond werden. Onder hen (de dooden of gewonden?(bevond zich ook de staats-maarschalk. De directeur-generaal Lane, de aanvoerder der vrijstaatstroepen, had zich met een groot aantal lieden zijner partij in Sugar Mound verschanst, met het stellige besluit om een aanval der regeringstroepen (dragonders) allen ongelijken wederstand te bieden. Een slag hield men voor onvermijdelijk. Deze berigten zijn echter nog niet officieel bevestigd.

— Het volgende ontleenen wij aan een Amerikaansch dagblad, de „*Boston advertiser*", als een berigt dat voor zeevarenden van veel nut kan zijn:

In den laatsten tijd is hier, door deskundigen en door allen die bij de zeevaart belang hebben, veel gesproken en geschreven over de vraag, welke de beste middelen zouden zijn om het zinken van een vaartuig te voorkomen, of, ingeval van nood, aftewenden. — Een aantal wenken werden zoo door de dagbladen als langs andere wegen, daaromtrent gegeven; en inderdaad, het onderwerp is van zulk een groot en algemeen belang, dat elke uitvinding die in dit opzigt tot eenige meerdere veiligheid zoude leiden, als van zeer groot gewigt mag worden beschouwd.

Aan de openbaarmaking van verschillende nieuwe denkbeelden en woordenwisselingen daaromtrent, hadden wij gisteren het bezoek te danken van eenen franschman wiens naam wij niet mogen noemen, doch die ons, met betrekking tot de vraag die thans zoozeer de algemeene aandacht bezig houdt, het volgend verhaal gaf ter opname in ons blad.

Voor eenigen tijd geleden werd een slavenhaler „*The three friends*" genaamd, op reis van Afrika's westkust naar Bahia in Braziliё, door een Engelsch fregat gezien en nagejaagd, terwijl de slavenhandelaar drie honderd negers aan boord had. — Ziende dat de Engelschman op hem won, ontspande hij zooveel mogelijk zijn staand want en maakte zelfs eenige inzagingen om den mast buigzamer te maken en daardoor de vaart van het schip zooveel mogelijk te versnellen. De zee was hoog, en terwijl de slavenhaler de golven als met kogelvaart kliefde, stampte het vaartuig zoo geweldig dat hij een aanzienlijk lek voor onder de boeg kreeg en welhaast tot drie voet water per uur maakte. — Alle beschikbare handen werden onverwijld aan het pompen en uithoozen gezet, doch niettegenstaande alle in het werk gestelde pogingen steeg het water al hooger en hooger in het ruim en zagen zij niets anders voor oogen dan den dood in de golven of gevangenschap en eene onzekere toekomst na door het Engelsche oorlogschip te zijn genomen.

In dezen hoogstneteligen toestand kwam de kapitein op het denkbeeld om zijne toevlugt te nemen tot eenen hevel, en liet hij er dadelijk eenen grooten gereed maken.

Beneden de spiegel van „*The three friends*" werd toen, even boven de waterlijn, een gat gekapt en de hevel daarin

bevestigd, door eene aan het buitenste uiteinde aangebragte toestel, die men in minder dan eene seconde weder kon wegnemen, werd de lucht er uitgepompt, en...... het water dat aan de boeg het scheepsruim instroomde, stroomde er aan de tegenovergestelde zijde door den hevel weder uit.

Het middel was probaat, de jagt duurde twaalf achtereenvolgende dagen wanneer „*The three friends*” behouden te Bahia aankwam, en gedurende al dien tijd had de hevel het water even snel geloosd als het instroomde en zulks altijd onder de snelste vaart die weer en wind toelieten. — Onze berigtgever zeide dat hij aannam om op deze wijze elk schip voor zinken te bewaren, mits het niet meer dan drie voet water per uur maakt.

Dit laatste is zeer betrekkelijk, want als de „*Leviathan*”, die nog immer een afkeer van het water schijnt te hebben, eenmaal door kracht van water in het water zal zijn geperst en dan ooit, in de ongelegenheid mogt komen van drie voet water pr. uur te maken, zou de binnenstroomende waterstraal ongelijk veel dikker moeten zijn, dan bij een schip van 500 tonnen dat in dezelfde omstandigheden verkeert, en dus ook eene, in diezelfde verhouding grootere, hoeveelheid water moeten uitwerpen, waartoe een aantal hevels zouden noodig zijn Bovendien kan een schip een lek krijgen dat aanvankelijk niet meer dan drie voet water per uur toelaat, doch door de werking van het binnenstroomende water allengs grooter wordt, zoo als dikwijls plaats vindt bij het wijken eener plank. — Dit alles in aanmerking genomen zoude het onzes inziens van belang zijn eenige wetenschappelijke proeven te nemen, ten einde de waarde der uitvinding te toetsen, en indien dezelve wordt goed bevonden, eenig middel aan de hand te geven om, in geval van nood, binnen den kortst mogelijken tijd een of meer hevels te vervaardigen van gelijke capaciteit als het bekomen lek.

Wanneer het middel onfeilbaar is, wat zou den scheepsbouwmeester kunnen beletten een middel uittedenken om den hevel toe te passen in stede van de scheepspompen, door eene vaste toestel in het scheepsruim aantebrengen dat het water aan de zijde van het vaartuig uitloost, zonder het op het dek te brengen.

PROEVE VAN VERVALSCHINGEN IN HET GROOT.

— Eenige wijnhandelaars wendden zich in der loop van dezen zomer gezamenlijk tot het bestuur der Engelsche Douane, met het verzoek om tegen een gevaarlijke mededinging beschermd te mogen worden; het gold niets meer of minder dan het brengen in den handel van een menigte zoogenaamde wijnen, zoo roode als witte, die uit Bremen, Hamburg, Copenhagen en andere havens werden aangevoerd; welk artikel, hoewel van wijn niets hebbende dan den naam, toch als roode Portugeesche, of wel als Spaansche en Maderaasche witte wijnen, onder de reglementen van het Custome-house worden ingeslagen. Het schandelijke mengsel, product van Noordelijk Europa, komt alzoo in den handel als Zuidelijke wijn, tot niet gering nadeel van den eerlijken handelaar.

Het handelshuis Ridley en Co., meldt *the Economist*, voert aangaande deze vervalschingen een treffend feit aan, op gezag van de *Commercio*, een dagblad van Oporto, 24 Julij ll.

De stoomboot *Vesta*, van Londen, komt te Oporto, en heeft onder meerdere in lading: tien pijpen van een vocht, hetwelk gezegd wordt Portwijn te zijn, en op £ 400 wordt geschat. De kapitein der bedoelde stoomboot verklaarde dat het onnoodig was dat de wijn gelost wierd, daar deze enkel was ingenomen ten einde de reis heen en weder naar Oporto te doen. De bestuurders der Douane waren echter van een ander gevoelen, de tien pijpen werden geland, en toen men vergunning vroeg om ze in te voeren onder verpligting tot lateren wederuitvoer, werd dit geweigerd. De directeur der Douane en andere deskundige beambten, namen proeven van het vocht, hetwelk bevonden werd te zijn eene imitatie van Portwijn, waarin, naar meening der ambtenaren hoegenaamd geen wijn, van welke aard dan ook, aanwezig was, maar bereid met afval en bezinksel van suiker, een gemeen soort van alcohol, en andere dergelijke kunstmatige ingredienten. De Douane-autoriteiten weigerden alzoo de re-exportatie voor den wijn, en plaatsten het vocht in verzekerde bewaring. — De pogingen te Hamburg in het werk gesteld om nagemaakton wijn in de Londensche markt in te voeren, zijn wel bekend, en er is geen twijfel aan of het doel was hier om deze vaten aan boord der *Vesta* weer naar Londen te voeren, en als product van Portugal in den handel te smokkelen. „Ware deze poging gelukt,” voegt de gemelde circulaire van Ridley en Co. er bij „ dan waren voorzeker zaken in 't groot in dien zelfden geest gedreven, tot groot nadeel van den Portwijnhandel.”

Men kan hier bijvoegen dat één voorbeeld dat alzoo aan het licht kwam, juist doet gissen hoeveel er nog welligt bedektelijk plaats vindt. Behalve van het naauwlettend toezien door den verbruiker zelven (op den duur de beste waarborg), valt er weinig verbetering to verwachten dan van het trapsgewijze verhoogd wordende gevoel van zedelijkheid, — of liever nog, van het veldwinnen der overtuiging *eerlijk duurt langst.* Wat toch kan het naauwkeurigst toezigt baten tegen de nieuwe vormen van opligting waarop duizende slimme bedriegers voortdurend gespitst zijn?

CORRESPONDENTIE.

DE NIEUWE BRUG TE KEDIRIE.

Wij haasten ons *amende honorable* te maken, door eene ongegronde bedenking, gedachteloos geopperd tegen het ontwerp der nieuwe brug te Kedierie, in te trekken. In dat ontwerp is wel degelijk gerekend geworden op de mogelijkheid, dat een der bogen door het water worde weggeslagen. Het overige der brug blijft daarbij in zijn geheel. De pijlers zijn daarvoor dik genoeg. Wij hadden, alvorens § 111 van Delprat's „*Theorie der Gewelven*” te doorlezen, onzen bril niet opgezet, en verzoeken den lezer verschooning voor dit gebrek van eerbied.

Onze bedenkingen tegen het verkiezen van eene steenen boogbrug en tegen het versperren van het midden der rivier blijven echter voor als nog onverzwakt. En nu, vaarwel, brug!

Sur ce nous prions Dieu qu'il vous ait en Sa sainte et digne garde.
21 *Maart*, 1858.

Redactie.

GEBOORTEN, HUWELIJKEN EN STERFGEVALLEN.

Bevallen:

M. H. Dammers geb. Van Polanen Petel, Z. Paija Combo 23 Jan. — S. Van Bennekom gab. Makenzie, Z. Padang Pandjang, 13 Febr. — De echtgenoote van Mr. L. J. A. Tollens, Z. Batavia 11 Maart. — De echtgenoote van J. Elzenaar, Z. Batavia 13 Maart — M. D. Sluijter geb. van Geyen, Z. Poerwokerto 13 Febr. — J. H. Gonyn geb. Sersansie, D. Batavia 15 Maart. — M. H. E. Eschweiler geb. Mohlmann, D. Padang 2 Maart. — A. van Rossem geb. Lammers van Toorenburg, Z. Samarang 12 Maart — A. S. H. Rijkens geb. Witte, Z. Sourabaya. — C. E. Eschauzier geb. van Teijlingen, Z. Sourabaya 15 Maart.

Getrouwd:

A. L. Eckström met A. Launij, Batavia 13 Maart. — T. Romswinckel met J. A. Ockerse wed. Hoogeveen.

Overleden:

J. van der Burg, 46 j. Amsterdam 16 December,

VERTREKKENDE PERSONEN.

Von Hedemann en familie. — 1ste luit. C. G. Veenhuijzen. — W. A. Albrecht. — J. Jonker en echtgenoote. — G. Schmidt en familie.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.		*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Van*
Maart	20	Nederl. Ind.	Klara.	Landroes	Banjoewangie.
„	22	„ „	Risgil Kair.	Sech Osman bin Moht. Almaskatie.	Samarang.
„	—	„ „	Salim.	Sech Abdul Rachman bin Osman.	Grissee.
„	23	„ „	Gana Salim.	Sech Aabdul bin Salim Gana.	Samarang.
„	—	„ „	Witch of the Wave.	Oedin.	Pamanoekan.
„	—	Z. M.	Stoomschip Gedeh.	Kapt, luit.-ter-zee B. H. Staring.	Bawean.
„	—	Nederl. Ind.	Fathool Rachman.	Said Mohamat bin Oemar Habessij.	Grissee.
„	—	Nederlandsch	Antonia Petronella.	A. Norendijk.	Batavia.
„	—	Nederl. Ind.	L'Esperance.	W. A. S. Valberg.	Grissee.
„	—	Nederlandsch	Whampoa.	D. van der Hoff.	Batavia.
„	—	„	Zeevaart.	H. G. Biesthorst.	Batavia.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders*	*Naar*
Maart	21	Meklenb.	Rostock.	J. Behnck.	Batavia.
„	—	Nederl. Ind.	Djoedoel Karim.	Abdul Rachman Sedik.	Banjermassing.
„	22	Nederlandsch	Vier Gebroeders.	C. J. Bunk.	Nederland.
„	23	Nederl. Ind.	Bella.	Iijan.	Pasoeroean.
„	—	Nederlandsch	Antoinette.	J. M. de Winter.	Nederland.
„	—	Nederl. Ind.	El Masschoor.	S Mohm. b A. b. S. Aboe Bekar.	Sumbawa via Balie.
„	—	„ „	Fathool Wadoet.	S. S. b. Abd. Rachm. Aljufrie.	Pekalongan via Sumanap.
„	—	„ „	Krabbe.	Mardam.	Pasoeroean.
„	—	„ „	Java.	J. Worthington.	Banjar Ledok.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag	*Namen der Schepen*	*Gezagvoerders*	*Bestemming*	*Agenten*
Zweedsch	Maria Charlotte.	Schmidt.	Falmouth.	Fraser Eaton & Co.
Nederlandsch	Zaanstroom.	Schaap.	Nederland.	Schimmelpenninck & Co.
„	Zeevaart.	Bieshorst.	Onbepaald.	„ „
„	President Ram.	Ulrich.	Nederland.	J. F. van Leeuwen & Co.
„	Anthonia Petronella.	Voorendijk.	„	„ „ „ „ „ „
„	Herman de Ruijter.	Feijnt.	Amsterdam	Ruyl Cramer & Co.
„	Concurrent.	De Witt.	„	„ „ „ „
Hamburg	Horizont.	Becker.	Onbepaald.	Wm. Mathieu & Co.
Engelsch	Princess Alice.	A. Bell.	Te Koop.	McMillan Marten & Co.
„	Agamennon.	Thompson.	In reparatie.	„ „ „ „
„	Clipper.	Watson.	Te koop.	„ „ „ „
Nederlandsch	Whampoa.	van der Hoff.	Nederland.	B. Kopersmit & Co.
„	Stoomschip Ambon.	Hugenholtz.	Sam. Batavia.	„ „ „ „

Aangekomen Passagiers.

Met Z. M. stoomschip *Gedeh*, Schepelingen. — Met de Nederl. bark *Antonia Petronella*, de resident van Soerabaya jkhr. Mr. H. C. van der Wijck en familie. — Met de Ned. Ind. kotter *Klara*, Mevr. Brilleman.

Vertrokken Passagiers.

Met de Nederl. Ind. bark *Djoedoel Karim* Z. M. troepen en bannelingen.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. wachtschip Batavia; de stoomschepen Samarang, Madura, Gedeh en Suriname; de schepen Norman, Agememnon, Ammana Tulbarie, Zaanstroom en Gana Salim; de barken Fatal Ma-än, Saijan Maskoor, Goansien, Fathal Kair, Baltimore, Fatal Karim, Salma, Hoksing, Nawan Eljoesoer, Soedul Gair, Arief Banjarmaas, Charlotta, Guillaume Tell, Abbool Hassim, Joedoel Barie, Banka, Mandarijn, Elisabeth Johanna, President Ram, Herman de Ruiter, Princes Alice, Ararat, Cornia, Concurrent, Hepscott, Asad Dulle, de Stad Gouda en Marra Charlotta; de brikken Lord Montgomerie, Joedulbarie, Alida, Risgil Haer en Salim; de schoeners Saparoea, Kiem Ingsoen, Masschoor, Hiatlie, Tjilatjap, Bientang Timor, Messenger, Clipper, Hing Thaij, Pinang en Witch of the Wave; de kotter Krabbe.

PASOEROEAN.

AANGEKOMEN.

12 Maart. De Ned. Ind. kotter *Krabbe*, gezagv. Mardam, van Soerabaya.

15 Maart. De Ned. Ind. schoener *Bella*, gezagv. Iijan, en de Ned. Ind. kotter *Little Tot*, gezagv. Katjoong, beide van Soerabaya.

19 Maart. Het Ned. schip *Zeenimph*, gezagv. E. Orré, van Soerabaya.

VERTROKKEN.

16 Maart. De Ned. Ind. schoener *Bella*, gezagv. Iijan, naar Soerabaya.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya van den 21sten, tot en met den 24sten Maart 1858.

AANVOER.

Van Samarang per de Ned. Ind. bark *Resgil Hair*. gezagv. Sech Osman bin Mohamat Almaskatie agent Gezagvoerder.

64 kisten madapollams, Schimmelpenninck & Co; 4 collies madera, Mc Millan Marten & Co; 9 kisten diverse koopmanschappen, 1 krandjs. paardentuigen, W. Mathieu & Co; 2 kisten lijnwaden, P. Kervel & Co; 46 collies koopmanschappen, Order; 109 collies lijnwaden, thee, aardewerk, koopmanschappen en kleinigheden, Gezagvoerder.

Van Samarang per de Ned. Ind. bark *Gana Salim*, gezagv. Sech Abdulla bin Salim Gana, agent Gezagvoerder.

4 kisten lijnwaden, monsters en koopmanschappen, J F van Leeuwen & Co; 1 vat koperdraad, Order; 25 krandjs gambier, 13 rollen kairtouwen, 5 vaatjes boter, 33 collies lijnwaden, thee papieren pajongs, medicijnen, koopmanschappen en kleinigheden, Gezagvoerder.

Van Pamanoekan per de Ned. Ind. schoener *Witch of the wave*, gez. Oedin, agent Thomas.

5 vadem brandhout, 2 picols rijst, 30 katjes koffij, 6 collies jav. suiker, koopmanschappen, kleinigheden en eenige goederen bestemd voor Pasoeroean, Hofland.

UITVOER.

Naar Samarang en Batavia per de Ned. Ind. bark *Alnoer*, gezagv. Sech Awab bin Awak Said.

25 kistjes cognac, 20 kistjes rijnwijn, 10 mandjes champagne, 28 kisten gedr. katoen, 1 kist hemden en borstels, 18 kisten cognac, 10 kisten rijnwijn, 2 mandjes champagne, 22 kistjes portwijn, 1 kist overhemden van katoen, 2 kisten kopjes, 25 kisten glaswerk, 36 kisten ingel. vruchten, 1 kist eau de cologne, 2 kisten zijden modewaren, 5 kisten eau de cologne, 26 kisten wijn, 14 kisten gedr. katoen, J. F. van Leeuwen & Co; 1 kist regaal Brunting en eenige kleinigheden, diverse Arabieren.

Naar Toeban per de Ned. Ind. bark *Java*. gezagv. Worthington.

750 stuks vuurvaste steenen, 1 kist inhd. zadels, Major Matzen & Co.

Naar Nederland per het Nederl. schip *Vier Gebroeders*, gezagv. C. J. Bunk.

1167 schuitjes tin wd. 600 picols N H. M. 200 leggers arak, Adam & Co; 231,102 ℔ tabak bladen, B. Kopersmit & Co: $1003\frac{29}{100}$ picols suiker, Fraser Eaton & Co.

Naar Schiedam per het Nederl. schip *Anthoinette*, gezagv. J. M. de Winter

878 schuitjes tin wd. 450 picols 100 picols rotting, 4206 picol koffij, $8501\frac{70}{100}$ picols suiker, 1 kist man. sigaren, 3 kisten roode wijn, B. J. van Eck & Co; 30 vaatjes boter, Schimmelpenninck & Co; 2 vaten gez. vleesch, Kuiper; $670\frac{30}{100}$ picols tabaksbladeren, Adam & Co.

Naar Banjarmassing per de Ned. Ind. bark *Djoedul Karim*, gezagv. Abdul Rachman Sedik.

$10\frac{35}{100}$ picols jav. koperwerk en kleinigheden, diverse Arabieren.

Naar Sumbawa en Bima per de Ned. Ind. bark *Elmashoor*, gez. Said Mohamat bin Aloewie bin Sech Asegaf.

2 kisten gedr. katoen, Fraser Eaton & Co, 1 kist saroongs, 3 kisten inhd. lijnwaden, J. F. van Leeuwen & Co; 1 kist gedr. katoen, Adam & Co; 2 kisten inhd. lijnwaden, Mc Millan Marten & Co; 3 picols jav. koperwerk en kleinigheden, diverse Arabieren.

Marktprijzen.

SUIKER N°. 16 per picol *f* 17 à *f* $17\frac{1}{2}$.
KOFFIJ per picol. *f* 28 à *f* 30.—
RIJST (CARGA) per kotjang *f* 175 à *f* 180.—
Id. (WITTE) „ „ *f* 200 à *f* 210.—
KOEHUIDEN per 100 st. *f* 250 à *f* 300.—
ARAK per legger *f* 75 à *f* 80.—
OLIE (KLAPPER).
OLIE (KATJANG).
KADJANG MATTEN.
ROTTING. *f* 9 à *f* $9\frac{1}{2}$.
WISSELKOERS 100 à 101 %.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST

Zondag den 28sten Maart, des morgens ten half 9 ure:
Ds. VAN DAVELAAR.
Voorbereiding.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST

Zondag den 28sten Maart, des morgens ten half 9 ure.

GEDRUKT BIJ E. FUHRI & CO TE SOERABAYA.